

Rozenburger Porselein.

waardig gekeurd opgenomen te worden in de verzamelingen, alleen aangelegd om het uitnemendste aller tijden en aller volken bijeen te brengen.

Een groot deel van de Rozenburger inzending werd aangekocht door het Museum van Kunstnijverheid te Haarlem, het Museum voor Decoratieve Kunst te Kopenhagen, het Königliche Landesgewerbe Museum te Stuttgart, het Museum voor Decoratieve Kunst te Hamburg, het Museum voor Nijverheidskunsten te Christiania, het Noord Boheemsche Nijverheidsmuseum te Reichenberg, het Musée de la Manufacture Nationale te Sèvres, het Musée des Arts Décoratifs te Parijs, het Kunstmuseum te Teplitz Schoenau, het Museum voor Versieringskunsten te Buenos-Ayres, het Gewerbe Museum te Zürich, het Museum Strogenoff te Moscow, het Museum van Versieringskunsten te Christiania, het K.K. Oesterr. Museum für Kunst und Industrie te Weenen, de K.K. Gewerbe Schule aldaar, het Museum für Kunst und Industrie te Leipzig, het Musée de Mülhause in den Elzas, het Museum van Nijverheidskunsten te Napels en de École d'Arts de la Chaux de Fonds.

Het lijkt wel of al die buitenlanders wisten, dat wij Nederlanders eigen voortbrengselen alleen dan achten, als zij buiten onze landpalen geprezen worden.

Dat het Rozenburger porselein te Parijs geprezen werd, blijkt niet alleen uit den verkoop. De fabriek bleef buiten mededinging, omdat de directeur lid der Jury was, maar de werkmeester van de fabriek, de heer S. de Veer, werd er als medewerker met de zilveren medaille bedacht en de chef der schilderzalen, de heer D. de Ruiter, verwierf er de gouden medaille.

Wij Nederlanders zijn lijdens aan waardeeringsonvermogen in het algemeen, en in het bijzonder waar het ons zelf en onze eigen zaken geldt.

Zoo is er maar één ding, dat het Rozenburger porselein tegen heeft, ... voor Nederlanders.

Dat is zijn fabrieksmerk.

In duidelijke letters geeft het zijn geboortebewijs te lezen. Er staat niet eens: „la

Haye,” of „the Hague,” maar slechtweg den Haag.

Een Franschman moge al verklaard hebben, dat het hem genoeg deed, dat er een geheel nieuw kunstporselein gevonden is in het kleine Holland, waar alle andere landen op kunstgebied zooveel aan verschuldigd zijn, een goed Nederlander geeft altijd een streepje voor aan iets dat uit het buitenland komt of heet te komen.

Midden in het merk staat de Haagsche ooievaar, die porselein-liefhebbers wel bekend is van het oud Haagsche porselein. Dat alles wordt sedert kort gedekt door de koningskroon, nu de fabriek het voorrecht heeft gekregen zich „koninklijke” te mogen noemen.

Nevens het fabrieksmerk worden nog de meestertekens aangebracht der porceleinschilders. Zoo is b. v. het werk van den heer Hartgring te herkennen aan een H, dat van den heer Schellink aan een S met een streep er door, dat van den heer Sterke aan de letters R. S., dat van den heer van Rossum aan het monogram M. V. R., dat van den heer Verhoog aan de letter V.

Ook het jaar waarin het werkstuk vervaardigd werd, is uit het merk te lezen.

Het eerste jaar wordt aangeduid door een anker, het symbool der hoop op slagen. Een bij verzinnelijke het tweede jaar den arbeid.

Het derde jaar moet nog aanbreken.

Zoo jong is nog het Rozenburger porselein, gemaakt door jonge mensen.

Plateelschilders ouder dan 13 jaar, kunnen geen plaatsing bekomen op Rozenburg. Daar